

charles bukowski

Journalister på besök

18 intervjuer 1963–1993

Redaktör och förord: David Stephen Calonne

Översättare: Jimmy Ginsby

Lindelöws Bokförlag

Innehåll

Förord av David Stephen Calonne	11
Charles Bukowski talar ut	25
Literary Times, Chicago 1963	
Charles Bukowski: Den arga poeten	29
In New York 1967	
Den levande undergroundscenen: Charles Bukowski	37
The North American Review, Boston 1969	
På spaning efter giganterna: en intervju med Charles Bukowski	41
Southern California Literary Scene 1970	
Charles Bukowski besvarar 10 enkla frågor	63
Throb Two 1971	
Pengar till hästarna: en intervju med Charles Bukowski	69
London Magazine, England 1974	
Intervju: Charles Bukowski	89
Grapevine 1975	
Charles Bukowski, en intervju: Los Angeles, 19 augusti 1975	99
Northwest Review 1975	
Charles Bukowskis ärrade poesi – En snuskgubbes anteckningar	119
Rolling Stone, San Francisco 1976	

Faulkner, Hemingway, Mailer ... och nu Bukowski?	137
The Paris Metro, Frankrike 1978	
Intervju om författaryrket med Charles Bukowski	145
The New York Quarterly 1985	
Tuffa grabbar skriver poesi	153
Interview, New York 1987	
Charles Bukowski – den fredlöse	167
Gargoyle, Washington D.C. 1988	
Charles Bukowski	173
Arete, England 1989	
Outsiderns utblick	179
Beat Scene nr 11, England 1990	
Pennan och pavan	185
Weekend Guardian, England 1991	
Äkthet och överlevnad:	
John Martin och Black Sparrow Press	197
Boston Review 1992	
Men vá fan: Slutord	203
Xlibris Corporation 2000	
Bonusmaterial:	
Hemma hos Charles Bukowski, av Leif Lorentzon	209
Kannibal, Sverige 2003	

OUTSIDERNS UTBLICK

Beat Scene 11, 1990

"Outsider Looking Out", Kevin Ring,
Beat Scene 11, hösten 1990.

Minns du det första du fick publicerat och hur det kändes? Nej, det minns jag inte. Jag kan minas min första större publikation, en novell i *Whit Burnetts* och *Martha Foleys Story Magazine* 1944. Jag hade skickat dom ett par noveller i veckan i kanske ett och ett halvt år. Den novell som de slutligen tog med var mild jämfört med de andra. Då menar jag med tanke på innehåll och stil och insats och utforskande och allt sånt. Fick en annan godtagen vid den där tiden i *Carese Crosbys Portfolio* och efter det stängde jag butiken. Jag slängde allt skrivet och koncentrerade mig på att dricka. Jag kände inte att förläggarna var redo och även om jag var redo, så kunde jag nog bli ännu mer redo och jag avskydde också det jag läste och som sades vara litteraturens frontlinje. Så jag söp och blev en av de bästa någonsin på det, vilket också kräver lite talang.

Varför dröjde du så länge med att börja skriva på heltid, jag antar att det fanns några skäl?

Ja, drickandet. Och emellanåt, luffandet mellan städer, alla skitjobb. Jag såg ingen mening med nåt och har fortfarande problem med det. Jag levde ett ganska självmordsbenäget liv, ett halvhjärtat liv och träffade några härdade och tokiga kvinnor. En del av allt detta blev material till mitt skrivande senare. Det var en liten

dödsscenen på ett sjukhus. Det försade blod ur munnen och arslet men jag höll mig kvar. Jag kom ut och drack lite till. Ibland när du inte bryr dig om du dör eller inte, så kan det vara tufft att fortsätta. Sen blev det två och ett halvt år som brevbärare och elva och ett halvt år som postsortering, det gav mig ingen smak för livet heller. Vid 50 års ålder, tjugo år sen nu, så sa jag upp mig och beslöt mig för att bli professionell författare, det vill säga, en som får betalt för sitt klotter. Jag tänkte att antingen det eller slummen. Jag hade tur. Och har det fortfarande.

Berätta lite om din vänskap med John Fante, du älskar hans böcker och ni blev vänner ...

Som ung man hängde jag på biblioteken på dagarna och på barerna på nätterna. Jag läste och läste och läste. Sen tog det slut på saker att läsa. Jag tog ner böckerna från hyllorna om och om igen. Jag läste bara några rader och jag kände att det var falskt och ställde tillbaka böckerna. Det var ett skräckkabinett. Inget sa mig något om livet, åtminstone inte om mitt och gatorna och människorna jag såg på gatorna och det som de tvingades göra och vad de blev. Och en dag så hände det sig att jag drog ner en bok av någon som hette Fante. Raderna hoppade emot mig. Eld. Inget skitsnack. Men jag hade aldrig hört talas om Fante, ingen nämnde honom. Han bara fanns där inne. En bok. Den hette *Ristat i damm*. Jag gillade inte titeln men orden var enkla och ärliga och fulla av passion. Holy shit, tänkte jag, den här killen kan skriva! Så jag läste alla böcker jag kom över av honom och jag visste att det fortfarande fanns magiska människor på jorden. Det var årtionden senare som jag i mitt skrivande nämnde en "Fante". Allt jag skrivit är inte publicerat men jag skickar allt till John Martin, Black Sparrow Press och han frågade mig en gång, jag tror det var på telefon: "Du nämner ofta en Fante. Är det en verklig författare?" Jag sa att det var det och att han borde läsa den killen.

Snart hörde jag av Martin igen, han var väldigt exalterad: "Fante är fantastisk, fantastisk! Otroligt! Jag ska ge ut honom igen!" Och sen kom en radda med Black Sparrows Fante-böcker. Fante levde fortfarande. Min fru föreslog att eftersom han var en sån hjälte så

borde jag gå och hälsa på honom. Han låg på ett sjukhus, döende, blind och amputerad; diabetes. Vi besökte honom på sjukhuset och en gång hemma hos honom när han en kort period fick lämna sjukhuset. Han var en liten bulldog, han var modig utan att ens försöka vara det. Men han var på väg att lämna in. Ändå så skrev han en bok i det tillståndet, han dikterade den för sin fru. Black Sparrow publicerade den. Han var författare ända till slutet. Han berättade till och med om sin idé till nästa roman; en kvinnlig basebollspelare som tar sig ända upp till högsta ligan. ”Sätt igång, John, gör det”, sa jag till honom. Men sen var det över ...

Vet du något om den här filmen som håller på att spelas in baserad på en av hans böcker, är det *Bandini* man filmar?

Jag är inte så säker på filmerna. Jag tror att åtminstone fem av hans böcker har filmats. En märklig historia. Han jobbade för Hollywood, du vet. Det var där han förtvinade också. Det var där hans eget skrivande tog slut.

”Varför i helvete åkte du till Hollywood?” frågade jag honom.

”Mencken tyckte det”, sa han, ”åk dit och slå dom med häpnad.”

Mencken, den jäveln. Han skickade Fante rakt in i helvetet. Mencken hade publicerat många av Fantes grejer i tidskriften *American Mercury*. Fante träffade Faulkner genom Mencken. Faulkner kom nykter till Menckens hus på morgonen och kom ut dyngrak varje kväll. Dom fick hålla in honom i taxin.

Det har ryktats om att du blev rörd av Dominic Derudderes film, *Crazy Love*, som baserats på dina texter. Vad har du att säga om den filmen?

Jag tyckte om *Crazy Love*. Som jag sa till Deruddere: ”Du har fått mig att framstå bättre än jag är.” Men han gjorde mig känsligare än jag är. Men det blev ganska bra och mycket av det är verkligen jag.

Hur går det med Neeli Cherkovskis biografi om dig? Har ni haft mycket kontakt i samband med den? Hur känns det att någon skriver om ditt liv?

Biografen är väl i stort sett klar. Ja, jag har känt Cherkovski sen han var 14 eller kanske var det 16. Han spelade in mig på band, många gånger, full var jag också, jag babblade på. Fotografier,

alltihop. Han har följt mig under en lång tid, har träffat många av mina fruntimmer, han har sett mig när jag har varit riktigt elak, snäll, dum och vad du vill. Han skrev en bok om ett gäng poeter som hette Whitman's Wild Children och den var full av humor och flyhänt skreven så att när han hörde av sig om att skriva en bok om mig sa jag: "Sätt igång." Han fick skriva den i fred, jag ville inte lägga mig i. Jag bad honom också om att inte vara för snäll mot mig. Lite fick jag tåla. Det kan inte göra någon skada. Bli det så ändå så får jag väl skriva nåt till mitt försvar.

Du är mycket populär i Europa: Frankrike, Tyskland, Schweiz bland annat. Några av dina berättelser kommer till och med i serietidningsform, hur kommer det sig tror du? Är det Carl Weissners förtjänst?

Carl Weissners betydelse för mitt arbete, att få det översatt, att sprida det, att synliggöra det, kan inte underskattas. Serietidningsgrejerna är väldigt skickligt gjorda. Jag vet inte hur det kommer sig det här med serietidningarna. Det kanske är en sjukdom.

City Lights gav ut *Shakespeare never did this*, uppskattade du resan till Tyskland?

Egentligen så handlar *Shakespeare never did this* om två resor till Europa, men jag satte ihop dom till en. Jag blandar ihop dom på grund av att jag söp så hårt. Några hotell där borta fick det lite kämpigt ett tag men dom ringde aldrig polisen vilket antyder en hög standard.

Hur viktig har Black Sparrow Press varit för dig? Ni verkar ha varit väldigt lojala mot varandra?

Black Sparrow Press lovade mig hundra dollar i månaden livet ut om jag sa upp mig från jobbet och försökte mig på att bli författare. Det fanns ingen annan då som ens visste om att jag existerade. Varför skulle jag inte vara lojal? Och nu överstiger mina royalties från Sparrow alla andra royalties. Sparrow var verkligen min stora lycka.

Du visar en oerhörd generositet och lojalitet mot små och smala tidskrifter och publicister. Hur kommer det sig?

De små och smala har alltid publicerat saker av mig som de större varit rädda för att trycka. Och så är det fortfarande.

Har du en favorit bland dina egna böcker?

Det är alltid den senaste jag skrivit som är min favoritbok.

Det är välkänt att du tycker om klassisk musik, har du någon favorit där och varför i så fall?

Sibelius. Djupet, klangen. Och en passion som knockar dig.

Är du fortfarande mycket på travbanan? Är det något som du har hållit på med länge?

Jag gick dit i ett försök att hitta något att byta ut supandet mot. Det gick inte. Sen drack jag när jag var där också. Ingen stör mig när jag är där. Att planera hur man ska spela, vilka man ska satsa på, du kommer underfund med en hel del om dig själv men också om andra människor. Till exempel, att veta och inte handla utifrån det är värre än att inte ha någon kunskap alls. Det är en bra skola, fast emellanåt en ganska tråkig sådan, men det hjälper dig att inte tänka på att du är författare eller vad du nu försöker bli.

Finns det några ideala förhållanden för dig när du skriver? Skriver du varje dag?

Bäst är det mellan tio på kvällen och två på natten. En flaska vin, röka, radion med klassisk musik. Jag skriver vid den tiden två eller tre gånger i veckan. Det är där det händer.

Kommer du att resa till Europa igen? För ett antal år sedan sades det att du var på väg till London Book Fair?

Jag tror inte att jag kommer att resa så mycket mer. Det är för krångligt att resa. Jag har nog med problem här hemma.

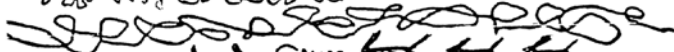
Vet du något om nästa bok?

Vanligtvis blir det en bok om året. Jag vet att det låter illa men jag tror att jag skriver bättre än nånsin.

Hur ser framtiden ut? Kommer du att fortsätta skriva?

Om jag slutar skriva så dör jag. Och det enda som skulle kunna få mig att sluta skriva är döden.

Dew Drop Inn

SALADS

All topped with Dew Drops delicious, unique dressing

HEALTHY GREENS AND SPROUTS - LETTUCE, SPINACH, CELERY, SM. 1.25
CUCUMBER, BELL PEPPER, ALFALFA AND MUNG SPROUTS. LG. 1.75

MIXED VEGETABLE GARDEN - TOMATO, CARROTS, ONION, CUCUMBER, SM. 1.65
CELERY, GREEN PEPPER, SPROUTS, LETTUCE, ECT. LG. 2.50

DEW DROP DELIGHT - A SUPER SALAD WITH A DYNAMITE SM. 2.50
COMB OF MIXED VEGETABLES, INCLUDING, GREENS, CELERY, LG. 3.25
CARROTS, ONION, TZIATZO, CUCUMBER, MUSHROOMS,
GUACAMOLE, CHEESE, HARD BOILED EGG, TOPPED WITH
SPROUTS AND SEEDS!! WHEW.....

TUNA - WHITE ALBACORE, TOMATO, CUCUMBER ON A BED SM. 2.25
OF LETTUCE, TOPPED WITH ALFALFA SPROUTS AND SEEDS. LG. 3.25

TUNACADO - SAME AS ABOVE, WITH GUACAMOLE. SM. 2.45
LG. 3.25

DREAM SALAD - DESIGN YOUR OWN, CHOOSING FROM ANY,
OR ALL OF OUR POSSIBLE INGREDIENTS

FRESH FRUIT COMBINATION - PAPAYA, BANANA, ORANGE SLICES
PEACHES, GRAPES, AND/OR OTHER FRUITS IN SEASON, TOPPED
WITH SEEDS. YOGURT, HONEY, POLLEN
30¢ 15¢ 20¢ SM. 1.50
LG. 2.95

DRINKS

FRESH MADE TO ORDER - CARROT, ORANGE, GRAPEFRUIT SM. 70¢ 85-carrot
LG. 85¢ 100-carrot

ALSO - STRAWBERRY - APPLE OR STRAWBERRY ORANGE-APPLE SM. 85¢
LG. 85¢

ROOT ROOTER - CARROT, BEET, CELERY, CUCUMBER, SPINACH

SMOOTHIES - A SMOOTHIE IS A GROOVY COMBINATION OF 95¢
APPLE OR ORANGE JUICE, BANANA, STRAWBERRIES, BLENDED
WITH A DASH OF HONEY, TO FILL YOU WITH ENERGY + HAPPINESS

YOGURT SMOOTHIE - SAME AS ABOVE WITH A SCOOP OF YOGURT. 1.20

Charles Bukowski ritade sin egen design till meny på The Dew Drop Inn. Det var Linda Lee Beighles vegetariska restaurang i Redondo Beach.

Charles Bukowskis eget skrivbord, fotograferat av Steve Cooper, när han och svensken Leif Lorentzon hälsade på 1981.